

Sygn. akt VI U 420/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2023 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Małgorzata Kryńska-Mozolewska

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2023 r. w Warszawie na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 15zszs² ustawy z dnia 2 marca 2020 roku o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020r., poz. 1842, tekst jednolity.),

sprawy J. O.

przeciwko (...) w W.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania J. O.

od decyzji (...) w W. z dnia(...) r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującej J. O. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 1 lipca 2022 r do dnia 29 lipca 2022 r

Sygn. akt VI U 420/22

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...) roku znak: (...) (...) w W. odmówił J. O. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1 lipca 2022 roku do 29 lipca 2022 roku. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że w czasie orzeczonej niezdolności do pracy, po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jakim było zatrudnienie u płatnika M. S., tj. po 30 czerwca 2022 roku, odwołująca posiadała tytuł do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego z tytułu umowy zlecenia zawartej z (...)

(decyzja z dnia 9 sierpnia 2022 roku – k. 2)

Od powyższej decyzji J. O. złożyła do Sądu w dniu 16 sierpnia 2022 roku odwołanie, wnosząc o przyznanie jej prawa do zasiłku chorobowego za sporny okres. W uzasadnieniu argumentowała, że co prawda zatrudniona jest na podstawie umowy zlecenia w (...), jednakże w spornym okresie nie wykonywała żadnej działalności na rzecz Zleceniodawcy i tym samym nie uzyskała wynagrodzenia za okres od 1 lipca 2022 roku do 29 lipca 2022 roku. Na dowód załączyła zaświadczenie z dnia 12 sierpnia 2022 roku wydane przez (...)

(odwołanie - k. 1, zaświadczenie – k. 3)

W odpowiedzi na wniesione przez odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie.

(odpowiedź na odwołanie - k. 5-6)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona J. O. podlegała ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu zatrudnienia u płatnika M. S. do dnia 30 czerwca 2022 roku. Równoległe od dnia 2 listopada 2021 roku zatrudniona była na podstawie umowy zlecenie w (...), z tytułu którego uzyskała tytuł do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego.

Stosunek pracy łączący odwołującą z płatnikiem M. S. ustał w dniu 30 czerwca 2022 roku, pozostając w dalszym ciągu zatrudnioną w (...) Odwołująca, z uwagi na niezdolność do pracy, przebywała na zwolnieniu w okresie od 1 lipca 2022 roku do 29 lipca 2022 roku. Z tego też tytułu złożyła wniosek o przyznanie zasiłku chorobowego za wskazany okres.

(okoliczność niesporna)

Decyzją z dnia (...) roku organ rentowy odmówił przyznania odwołującej zasiłku chorobowego. Jako podstawę przyjęto przepis art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby

i macierzyństwa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1133, z późn. zm.). Organ wskazał iż fakt pozostawania w stosunku zlecenia stanowi o posiadaniu przez odwołującą tytułu do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego, co stanowi przesłankę negatywną do przyznania zasiłku chorobowego.

(decyzja z dnia 9 sierpnia 2022 roku – k. 3)

Od decyzji J. O. złożyła w dniu 16 sierpnia 2022 roku odwołanie do Sądu. Odwołująca podniosła, iż w spornym okresie co prawda pozostawała faktycznie w stosunku zlecenia z (...), jednakże nie świadczyła na rzecz tego podmiotu jakiegokolwiek pracy w spornym okresie. Na potwierdzenie tego faktu J. O. załączyła oświadczenie zleceniodawcy, którego treść potwierdziła w pełni jej twierdzenia. Oświadczenie to ponadto wskazuje, iż na dzień jego wystawienia odwołująca zgłoszona była jedynie do ubezpieczenia zdrowotnego, zaś składki na rzeczne ubezpieczenie potrącane były przez płatnika z wynagrodzenia odwołującej.

(odwołanie – k. 1-4, zaświadczenie – k. 3)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko. Wskazał, iż brak jest ponadto dowodu, że odwołująca faktycznie nie uzyskała w spornym okresie środków z tytułu umowy zlecenie zawartej z (...). Wskazał również, iż odwołująca z dniem 24 sierpnia 2022 roku została zgłoszona przez zleceniodawcę do ubezpieczenia chorobowego od dnia 1 lipca 2022 roku.

(odpowiedź na odwołanie – k. 5)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zgromadzonych w toku tego postępowania których autentyczność nie była kwestionowana przez strony procesu. Sąd również dał wiarę zeznaniom odwołującej J. O. w całości.

(zeznania odwołującej w protokole rozprawy – k. 11)

Strony nie wnosiły o uzupełnienie materiału dowodowego w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie podlegało uwzględnieniu w całości.

Jak stanowi przepis art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1133 z późn. zm.) zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego,

jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby.

Organ rentowy w sentencji i uzasadnieniu decyzji jak i w odpowiedzi na odwołanie powoływał się na art. 13 ust. 1 pkt. 2 ustawy zasiłkowej. Organ wskazał, iż bez znaczenia pozostaje, czy odwołująca uzyskała w okresie spornym wynagrodzenie z uwagi na fakt, iż zgodnie z przytoczonym powyżej przepisem dla samego faktu odmowy wypłacenia zasiłku chorobowego wystarczy sam fakt posiadania tytułu do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego, a za taki organ uznał zawartą w dniu 2 listopada 2021 roku pomiędzy odwołującą, a (...)

Z ustaleń Sądu wynika, że odwołująca się w okresie od 1 lipca 2022 roku do 29 lipca 2022 roku była niezdolna do wykonywania pracy. W tym okresie nie dokonała żadnej czynności związanej z zawarciem umowy zlecenia z (...) Fakt ten potwierdzony został w oświadczeniu wskazanego powyżej podmiotu.

Zgodnie z jego treścią odwołująca objęta była jedynie ubezpieczeniem zdrowotnym, które opłacane było przez płatnika po potrąceniu składki w stosownej wysokości z należnego odwołującej wynagrodzenia. Nadmienić należy, iż organ rentowy na żadnym etapie nie kwestionował prawdziwości tego oświadczenia. Co więcej – organ w odpowiedzi na odwołanie wskazał, iż na dzień wydania decyzji o odmowie przyznania J. O. zasiłku za sporny okres odwołująca faktycznie nie była zgłoszona do ubezpieczenia chorobowego.

Podkreślić należy w tym miejscu, iż celem regulacji zawartej w art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej jest wyeliminowanie sytuacji, w których dana osoba zachowałaby prawo do zasiłku chorobowego z tytułu poprzedniego zatrudnienia, przy jednoczesnym posiadaniu źródła dochodu w ciągu trwania zwolnienia lekarskiego. Istotnym w tym miejscu jest więc ustalenie nie samego istnienia stosunku zlecenia, ale faktyczne wykonywanie przez daną osobę czynności wynikające z umowy i uzyskanie z tego tytułu dochodu. W niniejszej sprawie Sąd ustalił, że odwołująca faktycznie nie wykonywała czynności wynikającej z umowy zlecenia. W orzecznictwie podkreśla się, że ryzykiem chronionym jest w tym przypadku niemożność wykonywania (kontynuowania lub podjęcia) każdej działalności zarobkowej, zarówno tej, której wykonywanie dawało tytuł do objęcia ubezpieczeniem, jak i wykonywanej równoległe z taką działalnością, a ponadto jakiegokolwiek nowej działalności dającej źródło utrzymania. Jeżeli po ustaniu tytułu ubezpieczenia dojdzie do kontynuowania lub podjęcia działalności zostanie ona objęta ubezpieczeniem chorobowym. Wówczas zdarzenie ubezpieczeniowe (choroba) będzie pozostawać w związku z nowym tytułem ubezpieczeniowym (wyrok SN z dnia 4 czerwca 2012 r., sygn. akt I UK 13/12).

W niniejszej sprawie jednakże nie nastąpiło faktyczne kontynuowanie działalności związanej z zawartą umową zlecenia w ciągu niezdolności odwołującej do pracy. W okresie spornym odwołująca nie podjęła się wykonania żadnej pracy, a także nie uzyskała jakiegokolwiek dochodu. Nie była również objęta na dzień wydania przez organ rentowy decyzji zgłoszona do ubezpieczenia chorobowego, co zresztą potwierdził organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie. Powyższe wyraźnie stanowi więc o braku ziszczenia się przesłanki opisanej w art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej przemawiająca przeciwko przyznaniu odwołującej się prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1 lipca 2022 roku do 29 lipca 2022 roku.

Sąd nie podzielił argumentacji organu rentowego w przedmiocie braku udowodnienia przez odwołującą faktu nieuzyskania środków z tytułu umowy zlecenia za sporny okres.

Podnieść należy, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest organem administracji publicznej. Zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej wyrażoną z art. 7 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2022.2000) ciężar dowodu spoczywa na organie administracji publicznej. Ustawodawca rozwinął tę zasadę w art. 77 § 1 k.p.a., zgodnie z którym „Organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy”. Nie sposób więc przyjąć za słuszne twierdzeń organu w przedmiocie nieudowodnienia przez odwołującą faktu nieuzyskania środków z tytułu umowy zlecenia w spornym okresie. To na organie bowiem spoczywał obowiązek wykazania, czy takie środki odwołująca uzyskała i brak dowodu w tym przedmiocie nie może stanowić ze strony organu rentowego zarzutu, gdyż jest wyrazem niedopełnienia przez niego jego ustawowego obowiązku.

Odwołująca zachowuje prawo do dochodzonego świadczenia za okres od 1 lipca 2022 roku do 29 lipca 2022 roku. Oznacza to, że organ rentowy winien wypłacić odwołującej zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy we wnioskowanej przez nią wysokości.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku, zmieniając zaskarżoną decyzję.

ZARZĄDZENIE

1. (...)